

ДРАГУТИН Љ. ДЕБЕЉКОВИЋ

Рођен је 30.12.1950. године у Београду од оца Љубише, дипломираног електро-машинског инжењера и мајке, лекара, примаријус др Наталије А. Дебељковић, рођене Турбин, руског порекла, спец. епидемиолога. Основну школу и гимназију „Свети Сава“ завршио је у Београду, са одличним успехом. На Машинском факултету у Београду уписао се 1969. године, а дипломирао је јуна месеца 1974. За асистента-приправника изабран је марта 1975. године, а за асистента 1978. године, после одбране магистарског рада 1977. године.

Докторску дисертацију под називом: „Синтеза дискретног аутоматског управљања на коначном временском интервалу“, под менторством др Љубомира Т. Грујића, одбранио је 1979. године. У звање доцента изабран је априла 1980, ванредног професора 1990, а у звање редовног професора, за предмете Пројектовање линеарних система и Динамика објеката и процеса, 1994. године, на Катедри за аутоматско управљање Машинског факултета. Пензионисан је 30. септембра 2016. године.

У току свог наставничког рада на Машинском факултету у Београду, др Драгутин Љ. Дебељковић изводио је наставу из предмета: Пројектовање линеарних система, Синтеза линеарних система и Динамика објеката и процеса на редовним студијама, а из предмета: Стохастички системи, Идентификација система, Системи са кашњењем, Стохастичка идентификација и Сингуларни системи на последипломским студијама, а касније и на докторским студијама.

Више година радио је на Техничком Факултету у Приштини, Рударско-геолошком факултету у Београду, Технолошком факултету у Лесковцу, као и на Вишим техничким школама у Пожаревцу, Зрењанину и Вишој железничкој школи у Београду, а последњих неколико година на Високој техничкој школи струковних студија на Новом Београду.

Био је руководилац два Пројекта технолошког развоја, једног Пројекта из програма Енергетске ефикасности, учествовао је као истраживач у 10 пројеката МНТР, а од 1995. године био је стални учесник пројеката Основних истраживања и повремено пројеката технолошког развоја и иновационог карактера. Учествовао је у реализацији једног међународног пројекта 2001. године у Хонг Конгу.

Објавио је 18 уџбеника и 6 збирки задатака за потребе студената техничких факултета и високих школа. Руководио је израдом 390 дипломских радова, 45 магистарских теза и 17 докторских дисертација.

Др Драгутин Љ. Дебељковић објавио је две монографије међународног значаја, четири поглавља у научним монографијама међународног значаја, 70 монографија националног значаја, 29 радова у водећем међународном часописима са SCI листе, 51 рад у часописима са верификованом посебном одлуком, 175 радова штампаних у зборницима међународних конференција, 109 радова штампаних у часописима националног значаја, 95 радова штампаних у зборницима конференција националног значаја.

Укупан број цитата проф. Дебељковића према Scopus-у износи 639, према Google search износи 2632, а према Belgrade University Library износи 1866. Остали показатељи: h – index: 24 и index I10 – 76. Укупан индекс научне компетенције износи преко 750.

Узимајући у обзир само публицистичку делатност проф. Др Д. Љ. Дебељковића, исказану кроз објављене монографије и уџбенике, она износи више од 55 000 страна писаног текста са више од 450 објављених радова. Др Д. Љ. Дебељковић био је у више наврата позван да рецензира радове у угледним међународним часописима.

Основна научна преокупација проф. Драгутина Љ. Дебељковића била је везана за изучавање стабилности по Љапунову и нељапуновској стабилности посебних класа

линеарних система, оличених у системима са кашњењем, сингуларним системима и сингуларним системима са кашњењем, како у континуалној тако и у дискретној верзији. Велики значај је посветио математичком моделирању размењивача топлоте и општој динамици парних котлова и енергетских постројења. Своје прве научне кораке посветио је традиционалним параметарским методама, огледавши се, како у анализи, тако и у синтези, а све у примени на процесе са усредсређеним и расподељеним параметрима.

2002. године изабран је за члана Научног друштва Србије. 2009. године био је добитник престижне универзитетске награде „Војислав Стојановић“.

Од међународних признања посебно се истиче петомесечна FULBRIGHT-ова стипендија, реализована 1991. године на Rutgers University (USA), као и 5 вишемесечних DAAD стипендија. 1985. године изабран је за експерта Организације Уједињених нација (UNIDO I TARS) за област аутоматског управљања.

Одржао је неколико предавања по позиву на престижним универзитетима НР Кине, под покровитељством Кинеске академије наука и на City University of Hong Kong крајем 1995. год. и почетком 2001. год. на The University of Hong Kong.

Од 1998. године је био стални члан уређивачког одбора AMSE (Association for the advancement of modelling and simulation techniques in enterprise - France), био је члан Управног одбора секције за аутоматизацију SMETSA, а раније члан USAUM-а и JUREME. Био је и регионални (за Европу) уредник међународног часописа IJISS (Canada), од 2002. год.

Од 2012. године је био стални члан уређивачког одбора часописа Journal Scientific Technical Review (НТП). Од 2015. је био стални члан уређивачког одбора (Editorial Board for online submissions) међународног часописа ACTA MATHEMATICA VIETNAMICA – Vietnam. Др Д. Љ. Дебељковић био је у више наврата позван да рецензира радове у угледним међународним часописима. Био је члан уређивачког одбора националног часописа DIT, а био је и члан саветодавног одбора часописа Fullerenes and Nanotubes Review. Од 2012. године је био стални члан уређивачког одбора часописа Journal Scientific Technical Review (НТП). 2006. године био је изабран за члана жирија фондације АНДРЕЈЕВИЋ за доделу престижних награда у области публицистичке делатности. 2008. године, од стране Војно техничког института Србије, додељена му је ПЛАКЕТА за успешно ангажовање у редакцијском одбору часописа Science Technical Review.

Др Д. Љ. Дебељковић био је шеф Катедре за аутоматско управљање у периодима од 1984. до 1988. год, од 1998. до средине 2001. год. и од 2014. до 2015. Био је више пута члан Савета Машинског факултета и у два мандата члан Већа електротехничких наука Универзитета у Београду. У периоду од маја месеца 2009. године до почетка 2015. године био је члан Већа техничких наука Универзитета у Београду. У периоду од јануара месеца 2011. године до априла 2016. године био је члан Матичног одбора за машинство. У периоду од априла 2011. године до јуна месеца 2015. године био је члан Комисије за акредитацију и проверу квалитета Републике Србије. На исту функцију поново је једногласно изабран Одлуком Националног савета за високо образовање, од 15. јула 2015. године са мандатом од четири године. Током 2015. и 2016. године био је члан Комисије за Национални оквир квалификација Републике Србије. Од краја 2015. године био је саветодавни члан Комисије МНТР СР за признавање диплома иностраних високошколских установа.

Током целе 2015 и 2016. године, био је члан Комисије за Национални оквир квалификација, Републике Србије, изабран по јавном конкурс који је расписало МНТР СР у 2014. години.

Од краја 2015. године саветодавни је члан Комисије МНТР СР за признавање диплома иностраних високошколских установа.